

ikke kunnet begrænse bestillingen til et sådant antal projekter, at statslån til disse vil kunne bevilges inden 1. januar 1955. Dette skyldes, at man af hensyn til en stabil byggerytme må stille totalprojekter, der først kan komme til udførelse længere tid fremover, ikke mindst fordi der må hengå nogen tid med detailprojekteringen og myndighedernes behandling af andragendet.

Da vilkårene for det private etagebyggeri skærpes i lovforslaget, har man af hensyn til de projekterende fundet det rigtigst at lade den gældende lovs regler finde anvendelse for projekter, der er under detailprojektering i henhold til afgivet bestilling.

Reglen i stk. 2 er motiveret af den ændring, der er indført med hensyn til ydelse af huslejetilskud til personer, hvis skattepligtige indtægt overskrider sygekassegrænsen, og som følge af indførelsen af maksimumsbeløb for huslejetilskud til den del af nybyggeriet, der er taget i brug efter 1. januar 1950.

Ansøgning om lån i henhold til byggestøttelovens kapitel VIII a skal først indsendes, når byggearbejderne er afsluttet. I lovforslagets §§ 134 og 135 kræves nu forud for byggearbejdernes påbegyndelse en igangsættningstilladelse fra ministeriet, ligesom der er foretaget en vis begrænsning af etagearealets størrelse derved, at uudnyttet etageareal medregnes i den grænse på 130 m², der er afgørende for, om lån kan opnås.

Man har derfor fundet anledning til først at lade den nye lovs regler finde anvendelse på sådanne huse, hvis opførelse påbegyndes efter ikrafttrædelsesdatoen for forslaget.

Til § 237.

I medfør af bl. § 40, stk. 5, bortfalder for huse, der er opført med lån i medfør af bl. kap. VI, retten til nedsættelse af statslånsydelsen ved ejerskifte, medmindre den nye ejer er låntagerens ægtefælle eller livsarving.

En tilsvarende regel gælder ikke ifølge loven for det øvrige parcelbyggeri, men blev ved cirkulære af 28. november 1950 indført ved administrativ foranstaltning.

Reglen, der kan have sin berettigelse i perioder med prisstigninger, må anses for mindre heldig, når byggepriserne er stabile eller faldende, idet ydelsesforhøjelsen ved ejerskifte vil trykke salgsprisen ned under anskaffelsestallet, således at sælgeren må forudse, at han ved salg lider tab på ejendommen.

Man må endvidere mene, at reglen kan medføre urimeligheder. F. eks. vil huslejen stige for en person, der har opført et statslåns hus, men på grund af forflyttelse bliver nødsaget til at købe hus i sin nye bopælskommune.

Såfremt der på ny skulle være anledning til at genindføre reglen, vil dette kunne lade sig gøre ved administrativ foranstaltning, idet forslaget § 111 foreskriver, at indenrigs- og boligministeren kan stille vilkår for at give samtykke til, at en ny ejer overtager et statslån.

Til § 238.

Reglen i stk. 1 svarer til bl. § 64.

Reglen i stk. 2 svarer til bl. § 1, stk. 3, idet man dog har indføjet en bestemmelse om, at indenrigs- og boligministeren har adgang til at tilrettelægge administrationen af statslånsordningen på den mest hensigtsmæssige måde.

Reglen i stk. 3 er en kodifikation af gældende praksis, men hidtil har loven kun direkte udtalt, at andragender om lån skal indsendes til kommunen, der gør indstilling til indenrigs- og boligministeren, og at indenrigs- og boligministeren kan pålægge kommunalbestyrelserne at føre tilsyn med overholdelsen af vedligeholdelsespligten i statsstøttet byggeri.

Til § 239.

I overensstemmelse med de i de indledende bemærkninger VII. 6. og 7. anførte synspunkter foreslås gyldigheden af de midlertidige bestemmelser vedrørende huslejestoppet og forbudet mod opsigelse begrænset til udgangen af marts måned 1963. Gyldigheden af bestemmelserne om bolig-anvisning, forbud mod sammenlægning m. v. foreslås opretholdt et år længere, således at disse bestemmelser kan anvendes til at afbøde eventuelle tilpasningsvanskeligheder i forbindelse med overgangen til friere opsigelsesforhold.

For at lette lovens anvendelse i praksis, når de midlertidige bestemmelser om huslejestop, opsigelsesforbud, boliganvisning og forbud mod sammenlægning af lejligheder er bortfaldet, foreslås der givet bemyndigelse til at optrykke og bekendtgøre loven eller afsnit af denne, således som den vil være gældende til den tid.

Til § 240.

Lovens ikrafttrædelsestidspunkt er fastsat til 1. januar 1955.

Loven gælder ikke for Færøerne, idet de områder, der behandles i forslaget, er færøske særanliggender.